

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

11. Perseuerantia valet ad obtinendam disciplinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

tero, scilicet aliquo viro spirituali præcipiente, quàm in semetipso. Timendum est corpori regimen illius spiritus, qui tam frequenter illud malè rexit. Suspectum potest esse iudicium illius spiritus, qui amore nimis coniunctus est corpori. Bern. in lib. de considerat. Amor vel odium, veritatis nescit iudicium. Obedientia talis à libidine vitiorum mentem purgat. 1. Pet. 1. Animas vestras castificantes in obedientia charitatis. Ipsa etiam virtutes inserit & conseruat. Greg. Sola obedientia virtus est, quæ cæteras virtutes inserit: insertasq; custodit. Obedientia non tam est virtus, quàm mater virtutum: vt dicit idem Gregorius: Et hæc de obedientia (quæ ad obtinendam disciplinam est maximè necessaria) sufficiant dicta.

In tract. de gradib. humilitatis, cap. Inquirimus.

Lib. 35. moral. cap. 12.

Quòd perseverantia valet ad obtinendam disciplinã.

CAPVT XI.

Perseuerantia in tali obedientia multum valet ad obtinendam perfectionem disciplinæ. Humanum dico, propter infirmitatem carnis vestræ: Sicut exhibuistis membra vestra seruire immunditiæ & iniquitati ad iniquitatem: ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitiæ in sanctificationem. Bern. in lib. de vita solitaria: Audiatur hoc, hæctenus amicũ corporis sui mâcipium, animalis homo, qui iam incipit corpus subdere spiritui, & adaptare semetipsum ad ea quæ Dei sunt percipienda, & ad exuendam foedæ seruitutis necessitatem, & contra carnis suæ dominantem consuetudinem se accingat: & necessitatem sibi contra necessitatem

Rom. 6.

facias

faciat, & consuetudinem, & affectum formet contra affectum: donec plenam mereatur accipere delectationem contra delectationem: ut delectationibus seculi ac carnis, secundum consilium Apostoli, saltem tantum delectat eum carere, quantum primum delectabat eas habere. Tantum delectet eum de membris corporis sui seruire iustitiæ in sanctificationem, quantum prius delectabat eum seruire immunditiæ & iniquitati ad iniquitatem: Hæc est enim perfectio hominis animalis in suo statu, vel nouitij incipientis. Obedientia perseverans nouitium ad perfectionem sanctitatis adducit. In eodem libro: Remedia crebro mutata nocent: naturam turbant, egrum disterminant. Nam qui aliquando tendit, si vnam & rectam viam tenuerit, cito perueniet quo tendit: & itineris & laboris facit finem. Si verò multas aggreditur vias, errat: nec laboris aliquando facit finem: qui error non habet finem. Non ergo se mutet, nec aliud pro alio accipiat, sed vsque ad terminum sanitatis perfectæ, medicinalis obedientiæ remedio vtatur. Et notandum, quòd perseverantia quæ est continuitas boni, seu permanentia in bono diuturna vel finalis, est valde magnæ efficacæ, Robur enim addit. Seneca: Perseuerandum est & assiduo labore robur addendum. In libro de Vita solitaria: Rusticus duros habet nervos, fortes laceratos. Exercitatio hoc facit. Sine ea enim, corpore mollescet. Voluntas facit vsu, vsus exercitium, exercitium vires in omni labore subministrat. Item perseuerantia, difficilia & aspera, facilia & suauia facit. Bernard. in epistolis: Subitò pro-

Bernard.

procedenti de umbra ad solem, de otio ad la- *Epist. 1. cir-*
 borem, graue cernitur omne quod incipit: scili- *ca finem st-*
 cet postquam ab his diffuescere, & ad illa se pau- *lius.*
 lisper assuescere cœperit. Vfus tollit difficulta-
 tem, inuenitq; facile esse, quod impossibile ante
 putauit. Perseuerantia imperfectum nihil relin-
 quit. Seneca: Non despero indurato. Nihil est
 quod non impugnet pertinax opera, & intenta *Epist. 51. a*
 ac diligens cura. Videmus debiles mulieres se- *medio hâ-*
 nilis ætatis, perseuerando peregrinationes lon- *bet aliquid*
 gas perficere. Item videmus naturam continuè
 operando, ex modica nuce, additione imperce-
 ptibili magnam arborem efficere: & aquam quæ
 adeo mollis est, lapidem valde durum perseue-
 ranti percussione excauare. Perseuerantia in
 præsentem hostem vincit, & consolationem acci-
 pit, ad quam qui non perseuerat, non peruenit.
 Vincenti dabo manna absconditum. Homo re- *Apocal. 22*
 missus, in seruitute vitiorum remanet, secundum *Pro. 12.*
 illud: Manus remissa tributis seruiet. Perseue-
 rantia in futuro coronam apprehendit, secundum
 illud: Vnus accipit brauium, scilicet perseueras. *1. Cor. 9.*
 Bernardus: Scias diabolus soli semper perseue-
 rantia infidari, quam solam nouit coronari. Di-
 ctum est serpenti: Tu infidiaberis calcaneo eius. *Gen. 3.*
 Item Bernard. Studete perseuerantiæ, quæ sola *Epist. 129*
 coronatur. Chrysostomus: Tolle perseueran- *ad Iannem*
 tiam, obsequium mercedem non habet. Multum
 est utilis perseuerantia in bono, seu continuatio
 boni. Facit enim consuetudinem, quæ est altera
 natura, & multum necessaria est. Multum noxia
 & valde timenda est perseuerantia in malo, quæ
 E mas

*Lib. 8. ca. 5.
in princip.*

Pro. 22.

*Gloss. ordin.
ad illud:
Vocema-
gna clam.
Epist. 51.
circa. med.*

malam consuetudinem facit: quæ est quasi cathena ferrea, qua aliquis ligatur, & ligatus à diabolo tenetur. Augustinus in lib. Confessionum: Suspirabam ligatus non ferro alieno, sed mea ferrea voluntate. Velle meum tenebat inimicus: & inde mihi cathenam fecerat, & constrinxerat me. Quippe ex voluntate peruersa facta est libido: & dum seruitur libidini, facta est consuetudo: & dum consuetudini non resistitur, facta est necessitas. Prouerb. 5. Iniquitates suæ capiunt impium: & funibus peccatorum suorum quisque constringitur. In hoc seruit diabolo, qui peccat, quòd opere suo malo se ligat: & ligatum diabolo tradit se cruciandum. Difficile consuetudo mala relinquitur, cum sit quasi natura. Naturam pellas furca, tamen vsque recurret. Prouerbiu[m] est: Adolescens iuxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea. Hier. 13. Si mutare potest Æthiops pellem suam, & Pardus varietates suas: & vos poteritis facere bonum, cum didiceritis malum. In suscitatione Lazari (quo figuratur qui assuetus est peccatis) infremuit Dominus, lachrymatus est, exclamauit: quia difficilè furgit, quem moles prauæ consuetudinis premit: vt dicit gloss. super Ioan. 11. Consuetudo mala est velut languor inueteratus, qui difficilè curatur. Eccles. 10. Languor prolixior grauat medicum. Eiusdem 18. Ante languorem adhibe medicinam. Seneca: Minus negotij haberet medicus, si ad recens vitium remedium adhiberetur. Non potuerunt discipuli expellere malignum spiritum à quodam, in quo fuerat ab infantia. Matth. 9. Basilius: Sicut non potest ali-
quis

quis dediscere linguam maternam, sic vix longam peccati cōsuetudinem. Consuetudo mala est sicut gutta quæ subintravit ossa, quæ vix expellitur. Ossa eius replebuntur vitiis adolescentiæ. Difficilè reuocantur ad salutem, qui vi consuetudinis trahuntur ad damnationem. Eos qui trahuntur ad interitum, liberare non cesses. Difficile est retinere equum, qui inchoauit cursum suum: sic difficile est corrigere eum qui consuetus est malis. Nullus est, qui agat pœnitentiam super peccato suo, dicens: Quid feci? Omnes conuersi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu vadens in prælium.

Iob. 20.

Pro. 24.

Hier. 8.

INCIPIT TERTIA PARS.

in qua agitur de quatuor partibus disciplinae. Primum

caput de disciplina in habitu, in quo ostenditur,

quid Religiosus debeat cauere, & quid querere.

CAPVT I.

Sequitur de partibus Disciplinae. Hugo de S. Victore. Quatuor sunt in quibus seruanda est disciplina, scilicet in habitu, in gestu, in locutione, & comestione. Cauendum est seruo Dei, qui in religione est, ne humilitatem vestium, quam religio requirit, erubescat: & ne vestibus malè placere quærat: vel ne ex eis apud homines gloriã affectet: & ne secundum prudentiã carnis carni suæ suauia procuret. Ad necessitatem vestes habeat:

E 2

quam